

דברי הכפר

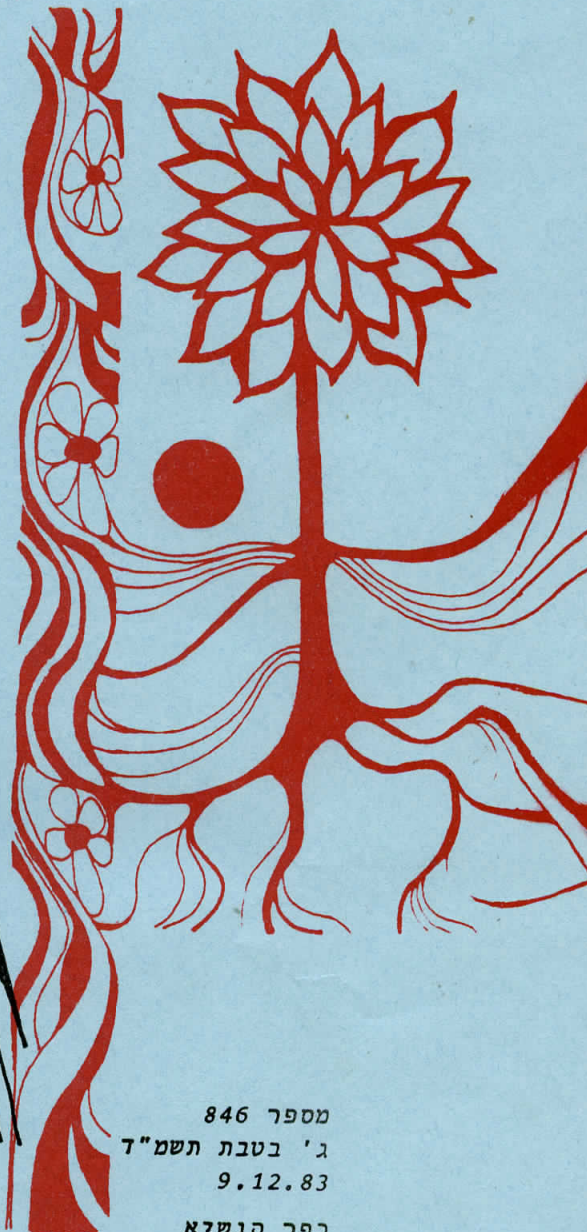
ואהבת אבות ובנים

ונחז לו לאמר עד יוסף חי וקדוש
משל בכל ארץ מצרים תפג לפי כי לא תאמין להם: וידברו
אליו את בלדכרי יוסף אשר דבר אלם ברא אתה שגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחז רוח יעקב אביהם: ויאמר
ישראל רב עדי יוסף בני תי אלקה ואראנו בסרם אמותי:
(בראשית, מ"ה, 26-28)

ויאמר יוסף מרדכתי תשל
לקראתי ישראל אבד נשקה ברא אליו תפל על צוואריו ויבך
של צוואריו עד: ויאמר ישראל אלי יוסף אמותי הפעם אחזי
ראותי את פניך כי עודה חי:

(בראשית, מ"ו, 29-30)

מתוך פרשת השבוע "ויגש"

מספר 846

ג' בטבת תשמ"ד

9.12.83

כפר הנשיא

כמה נקודות מעניינות נוספות

*** השבוע לא התהפכה אף מכונית של המשק! (עד כתיבת שורות אלה, לפחות!)

*** פוליטיקה - מצרים החליטה לפי שעה לא להחזיר לארץ את השגריר שלה. אך במקום זאת החזירה לישראל 37 דמויות חשובות שהסתובבו בעמק הנילוס במשך 8 ימים (ללא שמש) (איך אומרים בחג השבועות? "היו ברוכים, נוסעי הביקורים").

*** מי שלא חגג בחג הוא סדרננו-מחליפנו הקבוע בני פורסטר, שנזקק לכוח אדם רב למלא את החסר. חבל שרק חלק מהמורים והסטודנטים נרתם לעזרתו בשעת המצוקה.

*** ואם כבר מתייחסים למשפחת פורסטר, יש לציין לשבח את רונו, הוא האדריכל והמבצע של הסביבון הענק שהודלק בטקס המרשים בערב החג. הופעות ילדי בית-הספר עברו בשלום, וכמו כן האוכל החגיגי. וביום שישי - ערב מוצלח בסימן גבורת האישה. הרעש בחוץ - על תקן קבלת-שבת.

*** ועוד חדשה טובה - המפעל הגיע בחודש נובמבר לשיא במכירות: 1 מליון דולר!! (כלומר 100 000 000 שקל או 1 000 000 000 לירות) וכל זה עוד לפני ש"שיכנענו" חברים להיכנס לענף. מאותתים לי ממחלקת החמור ש... המשיח הגיע! כן, אד מ. נכנס לצוות, וכבר מדברים על אוירה משופרת בענף.

*** ספורט: סוף-סוף משחק כדורגל ביתי. קהל רב ויתר על ה"חרופ" של שבת וירד לעודד את שחקנינו. והנה, עוד נס חנוכה - - - הקבוצה היריבה לא הופיעה, כך שלא הפסדנו. אך הרוח הספורטיבית של כפרנו לא פגה, וחיש מהר גוייסו עוד 11 שחקנים מוותיקי הישוב (כגון בני גולדברג, איתן נמלי, יאיר דוארי וכד') והחגיגה החלה. שערנים הובקעו לכל כיוון בסיטונות וכחלוף חצי שעה נותרו במגרש יותר אנשים מאשר בקהל ("חרופ" ניצח!).

*** סיפור השבוע: כל מי שניסה לטלפן החוצה ביום שני אחה"צ ובערב וחשב שאין לו קו - באמת צדק! לא היה! כי קו הטלפון-הראשי נותק ע"י צוות החופרים של ברוס בעת הניחו קווי-מים חדשים בשטחים שמסביב למשק. אני רק מקווה שבשעת החיבור מחדש לא התבלבלו בקווים.

*** ברוכים הבאים (חזרו השבוע): נורברט (מגלות בעין-החורש); גבי פוטש (מחשבה שניה); גברת נאי (מבי-קור בחו"ל); ארנה נמנוב (שחרור האישה).

*** צאתכם לשלום (יצאו השבוע): ג'וני וריני (לביקור הנכדים בדרום-אפריקה); 5836 עופות (לשוק - מנה ראשונה של משלוחי עופות!). גילאי 16 כד 55, ראו הוזהרתם!

(מה נשמע - המשך)

*** יפה היה לראות השבוע מסתובבים במשק בנים ובנות רכים עם משפחותיהם, מבקרים את הסבים והסבתות. לציון מיוחד: משפחות בן-צבי וכהן (ריני ומיכאל) אשר ממש חגגו בחיק החמולה.

מעניין! ילדי המשק של היום כלל לא מכירים את המפיונרים של שנות ה-60 וה-70, כמו דוד ריפקינד, עמי, דני, איתן, ליאור, יואב - ומפיונריות כגון רינה, אסתי, אילנה, אורה, דינה. שמעתי (כן, באמת, אני שמעתי) שיחה בין 2 פספוסים:

ילד א': מי זה האיש הזה?

ילד ב': זה לא איש, זה בן משק.

ילד א': איך קוראים לו?

ילד ב': לא יודע... אבל הוא מין דוד של קרין.

אני: (מי זו בכלל - קרין?)

אז מי הוא האיש? 10 שקלים (לפי ערך ב-9/83) לתשובה הנכונה שתגיע למערכת.

*** לבסוף - החלמה מהירה לאיזי שבביה"ח תל-השומר ולהרי בילגורי - בצפת.

שבת שלום
א ד י

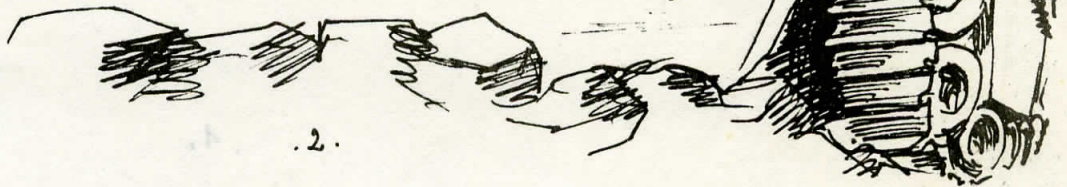
= עצירת הגשמים היתה דווקא עד עכשיו לטובת כפר-הנשיא והסירה מכשולים מגמר מיבצעים חשובים, כגון -

- (1) הכשרת קרקע בשטח חור-טובא - לקראת זריעת גידולי-שדה;
- (2) הנחת כ-5 ק"מ צינורות תת-קרקעיים בכל שטחי הכותנה, להשקיה, דבר שהיה מתוכנן לביצוע באביב;
- (3) פירוק והעברה של כ-3 ק"מ צינורות ראשיים מפלדה משטח לשטח;
- (4) איטום המאגר החדש ע"י יריעות פוליאטליון, כיסויין באדמה וחיפויין הנוסף באבן-בזלת. כל דבר היה מיבצע בפני עצמו ובאמת יש לקוות שהמאגר "לא יאבד טיפה".

כל ה"מפעלים" האלה בוצעו בעת ובעונה אחת, כאשר פעל מערך משולב היטב של כלים ואנשים, דבר שחסך הוצאות תפעול רבות.

עכשיו הצוות עייף למדי ומצפה, יחד עם כולנו, לגשם שיבוא במהרה. מפי ברוס

= בבניין "הצמיחו" בשטח 2 בתים (טרומיים) - משרד גדול במפעל וחדר-אוכל באבוקדו-בית. בדרך נמצא בית כזה נוסף - מעבדה לצאן. מלבד זה ממשיכים בעבודות, יצקו מדרכות פה ושם, ועוסקים הרבה בתכנון. מסר אלק

ימי הולדת

11.12. עיינה איתם (נכדה של ארנברג)

12.12. ג'ירני טנא

גילה מדר

אביטל נאי

איתי בן-זאב

13.12. אפרים מעין

דני סמברג

מרים המאירי

15.12. טומי עמית

איתמר עדר

תאיר כהנה (נכדה של כהן)

ימי נישואין

11.12. דיאן וג'ירני ניימרק

15.12. ענת ודוד ארנברג

16.12. איבן והלן לוין

עדנה ואלק קולינס

16.12. רינה כהן

אדי נמינוב

17.12. רפי שינגזיגט

כרמי סינה

דני קפלן

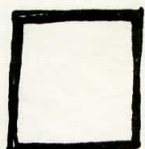

למה בכל זאת עשיתי לעצמאות?

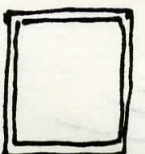
טוב, טוב - רוחי אמנם במצרים, אבל בשרי כאן, לדאכוני - עם הרכה פנאי לכתוב לעלון.

בדרך כלל יש לי אלרגיה לסטטיסטיקה, מדע שבו מספרים נויטראליים משמשים לפעמים לייצור עובדות מאוד לא נויטראליות. ובמיוחד דוחים אותי מחקרים על "הקיבוץ", שבהם מחשבות, רגשות, נוהג הופכים לאיזו משוואה עלומה, המזמינה מסקנות מרחיקות לכת.

לכן, אחרי שעיינתי בשאלון של צפנת בנושא ה-"אסט" כבר ראיתי בעיני רוחי מספרים כגון אלה: אחוז המשיבים - 35%; בין המשיבים השתתפו בהכשרה - 99%. אחוז המשתתפים החושבים שההכשרה תרמה לגיבוש החברה - 95%. אחרי חודש יפיע באחד היומונים מאמר שעיקרו: "קיבוץ כפר הנשיא שלח 99% מחב-ריו לסמינרי ה-"אסט" שמחירם $\times \$$, כדי לגבש את החברה המתפוררת." אז למה לי להסתכר?

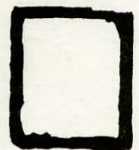
עברו כמה שבועות, והשבוע הגיעה לחדרנו נערה צעירה ונמרצת, שהציגה את עצמה בתור צפנת, בעלת השאלון הנ"ל. היא הסבירה שלא תוכל להמשיך בעבודת הגמר שלה, כי קיבלה תשובות כמעט רק ממשתתפי הקורסים של "אסט". לכן היא החליטה לבקר אצל חברים שלא השתתפו, כדי לנסות לקבל גם את "הצד השני". מצאו חן בעיני שני דברים: א) הכנתה של הבת (או של המדריך שלה, פסיכולוג חינוכי ידוע לי), שהמימצאים לא משקפים את המציאות; ב) נכונותה לעמוד בעימות עם מבוגרים זרים, כדי לקבל נתונים מהימנים יותר. הסכמתי, איפוא, למלא את השאלון ובו זמנית החלטתי להעלות את הנושא בעלון.

שיהיה ברור - כמה מחברי הטובים ביותר הם כוגרי "אסט". אני עצמי השתתפתי בחוגי הפעלה חברתית, כולל קורס באורנים. אחרי ששוחחתי עם חברי ראיתי גם קווי דמיון בין שני הדברים.

ראיתי גם את ההבדלים. ההבדל שהפריע לי ביותר מאז שהנושא הועלה כאן לראשונה, הוא המחוייבות של המשתתפים; מחוייבות להמשיך ולהיפגש, מחוייבות לגייס מועמדים נוספים, מחוייבות לנסוע שוב ושוב לסופי שבוע מואר-כים. אני מתקוממת נגד הצורך בזריקות עידוד חוזרות מהעולם הגדול, כדי להשאיר פתוחות דרכי קשר, שלפי הרגשתי עד אז היו פתוחות בלאו הכי.

מפריע לי גם ה"י'רגון" - כמעט שפת-סתרים - שהובא מארה"ב על קרביו. ה"שרינג", ה"טריינינג" ה"גסט-סמנרים". מספיק קשה לרוב ציבורנו לפשוט את מחלצות הלע"ז. האם עלינו לעודד את צעירינו (מגיל 14 ומעלה!) לקבל את הגאולה דווקא מוורנר אקהארט?

אין לי טענה לגבי חברי שהסבירו לי שההכשרה עזרה להם לפתור או להקל על בעיה אישית, שזאת היתה חוויה. למען ההגינות גם אציין, שאף אחד מהקרובים לי לא ניסה ללחוץ עלי להשתתף.

אבל לא כך היא האווירה הכללית. יש לי הרגשה כבדה שקיימת קבוצת "מכורים", שכל מטרתם היא להרחיב את החוג, שההשתתפות בעוד "טריינינג" ועוד ערב "אסט" חשובה להם מכל פעילות בתוך המשק, שצעירים שמגיעים אלינו מחו"ל פוגשים את שגרירי ה-"אסט" לפני שהם מספיקים לטעום את

(למה בכל זאת ענית... - המשך)

הקיבוץ ואת ישראל. אולי ה-"אסט" איננו כת, אולי ביסודן פעולותיו אינן נוגדות את רעיון השיתוף - בנסיבות של משקנו הוא יוצר פירוד ולא שיתוף, חשדנות ולא אימון, ריחוק במקום מחוייבות הדדית.

א נ ג ה

החברה לא תתמוטט - אבל חבל.

אני חשבת את החברה

כמה דוגמאות:

קולין א': כחברה נאורה לא עמדנו במבחן פנייתו של סטיב. החלטתנו השלי-
לית תזיק לנו יותר מלסטיב.

קולין ב': כחברה דימוקרטית עמדנו יפה במבחן פנייתו של סטיב. החלטתנו
נתקבלה אחרי דיון מעמיק שבו שמענו את כל ההיבטים של הבעיה,
החלטנו לפי רצון החברים.

קולין א': קראתי ממצאים ממחקר בין-לאומי על הפסיכולוגיה של אפלייה
גזעית.

קולין ב': קראתי מאמר שבו פילוסוף יהודי ידוע כתב "יש לנו יהודים כה
רבים שבוכים על מה שהם קוראים 'התקרנות' שלנו ונאבקים
להשיג סוג אוניברסליות שבעצם תוביל להיעלמות של הזהות, התר-
בות והציביליזציה היהודית.

קולין א': היה הפחד העמוק מפני אדם זר.

קולין ב': היה מספיק ביטחון עצמי להחליט לפי רצוננו ולא לפחד ממה
ש"הגויים יגידו".

קולין א': עלינו ארצה... לצאת מן הגלות ולהיות בני-חורין בארצנו.

קולין ב': החלטנו מה שהחלטנו לפי כל הקריטריונים של בני-חורין בארצם.

קולין א': מתוך מוג-לב מופגן הצביעו ע"מ להגן על ערכינו.

קולין ב': מתוך שכל טוב וחוכמה הצביעו ע"מ להגן על ערכינו.

כפי שאתם בוודאי הבינתם כבר, יש כאן סריה של הצהרות - תשלם כסף
ותבחר איזו הצהרה מתאימה לך! אך הצהרות אינן הוכחות - או שהן סתם
הצהרות או, יותר גרוע - הטפות.

לדעתי יש טעם לפגם דווקא בעובדה שחבר לא יכול לכבד את החלטת הרוב
באסיפה ויוצא אחר-כך גם בהגדרות מעליבות למדי לגבי חברים רבים, שהצ-
ביעו כפי שהצביעו, וכל אחד עם סיבותיו הוא.

אך כל הנ"ל אינו רלבנטי. אין בכוונתי לדון על עצם העניין, אלא
לשאול אם באמת כדאי לנהל שתי אסיפות ארוכות (שאמנם נתנו לי הזדמנות
טובה ל"חרופ") על נושא אישי כזה. החלטנו על נוהל מסויים לגבי מועמדים

4

(מי מפחד מהצהרות? - המשך)

ואין צורך לשנות אותו.

בגלל הבעיות הכאובות של חילוקי דיעות רציניים והכדלי הרגשות העמו-
קים בתוך החברה, החלטנו שנקודת היהדות לא תהיה בסיס לדיון, אלא נשאיר
אותה למצפון האישי של כל חבר. לדעתי תוספת מילים בעניין זה מזיקה ולא
עוזרת.

בזמן האחרון התגלעו חילוקי דיעות חריפים בכמה שאלות יסודיות בחיי-
נו כקיבוץ, ונדמה לי שחילוקי דיעות אלה גרמו למרידות ולתסכול, וחבל.
ברור לי שהאסיפה אינה כלי מתאים לפתרון בעיות כאלה, כי הפונקציה שלה
מעשית, דהיינו להגיע להחלטות, גם כשאין הסכמה כללית. הייתי רוצה למצוא
דרך לניהול דו-שיח במטרה לקרב לבבות, גם אם הגישות תישארנה מחולקות.
בכל אופן, הצהרות "תוכחתיות" לא תעזורנה.

מיכאל כ.

הודעה מהמזכירות הטכנית:

חברים שעסקו בפעילות הקשורה בתק"ס
בחודשים אוקטובר-נובמבר מתבקשים
לדווח למזכירות הטכנית על הפרטים

הבאים:

- (1) מקום הפעילות
- (2) סוג "
- (3) מספר הימים בחודש
- (4) תאריך.

בתודה מראש
יהודית ויטהם

תחבורה ע"ח בריאות

אנו מתכננים נסיעות לפי הצורך.
לפעמים משהו רוצה להצטרף ואם
יש מקום, אין בעיה. אבל החברים
צריכים לדעת שהרבה פעמים יש
שינויים ברגע האחרון, אפילו
5 דקות לפני היציאה מהבית.
אם, לדוגמא, נהג שהיה צריך
לנסוע לטבריה צריך פתאום לקחת
חולה לצפת ואח"כ להמשיך לטבריה,
יכול המצטרף לנסוע איתו או
לרדת בראש-פנה ולהמשיך באוטו-
בוס.

בכל אופן - הוראות לנהג ניתנות
אך ורק מהמרפאה.

לבריאות
עובדי המרפאה

תודה רבה

לקראת שחרורי הקרב ובא אני רוצה
להודות לכולם.
לא אנקוב בשמות, כי פשוט לא יהיה לי
מספיק מקום בדף.
המון תודה על הדאגה והפינוק שקיבלתי
במשך השנתיים.

ורק דבר קטן נוסף לכם, שולחי החבילות,
שעוזרים לנו להרגיש את החגים וימי
ההולדת גם בצבא - אדיר לקבל חבילות.

דניאלה ל.

פִּינֵת הַלֵּשׁוֹן

נדמה שאין טעם רב לנסות לחקן את השגיאות הנפוצות בדיבור בפי הרוב - צעירים כזקנים, תלמידים כמורים. הנה עושה הרדיו שלנו מאמצים לא קטנים בעניין זה ומשמיץ בוקר וערב "רגע של עברית" שבעיקרו מוקדש למטרה זו, ויש להודות - בלי הצלחה ניכרת. להיפך, נראה לי שהשגיאות עוברות מדור לדור ומשתרשות עמוק יותר, ולא חשוב עד כמה יהיו צורמות וסותרות את ההגיון (הרב!) של השפה העברית.

אם בכל זאת החלטתי לצרף את כוחי הדל לנסיונות הכושלים האלה, הריני עושה זאת מתוך תקווה שאולי מישהו ישים לב, בחינת "שלח לחמך על פני המים".

אקדיש שורות אלה לשלוש מילים קטנות: כ ל, א י ן, י ש.

כל עוד הן מופיעות ככתוב לעיל - אין בעיות. הצרות מתחילות, כאשר אנחנו משתמשים בהן בנטייה (INFLECTION) - ואנחנו דווקא מרבים לעשות זאת.

ובכן, נטיית המילה פ ל היא:

(אני) - כולי	(אנחנו) - כולנו
(אתה) - כולך	(אתם) - כולכם
(את) - כולך	(אתן) - כולכן
(הוא) - כולו	(הם) - כולם
(היא) - כולה	(הן) - כולן

מאוד לא מתקבל על הדעת לומר "אנחנו כולם" או "אתם כולם" (אף על פי ש"כולם" אומרים כך). לא לא, לא "כולם" אומרים כך, אלא ה כ ו ל אומרים. ה כ ו ל - זאת הצורה הנכונה, כאשר רוצים לציין ציבור או רבים בצירוף המילה "כל".

ובדומה לכך, אך קצת אחרת, משבשים את הנטייה של א י ן, שהיא כך:

(אני) - אינני	(אנחנו) - איננו
(אתה) - אינך	(אתם) - אינכם
(את) - אינך	(אתן) - אינכן
(הוא) - איננו (אינו)	(הם) - אינם
(היא) - איננה (אינה)	(הן) - אינן

ולכן בשום אופן לא "אני איננו" או "אני איננה". (בבית, בעבודה) וגם לא "אתה איננו" או "את איננה" - אלא כנ"ל.

ביישי" הבעיה היא דומה ואפילו יותר מסובכת. כי הנכון הוא: ישני, ישן, ישנך, ישנו, ישנה, ישננו, ישכם-ן, ישנם-ן. השימוש בצורות אלה, פרט לישנו, ישנה, ישנם, ישנך, אינו מקובל בדיבור היום-יומי וכדאי להחליפן פשוט בפועל "להימצא": אני נמצא (במקום פלוני), אתם נמצאים וכו'.

זה הכול להפעם. ומעתה (כלומר החל מהגליון הבא של "דבריי") ארשה לעצמי לתקן שגיאות כנ"ל, כאשר יופיעו בדברים הנמסרים לפרסום לעלון ואנא - לא להיפגע!

רות גלעדי

PARENTS PAGE

NU - WHAT'S NEW!?!?!?

This week not one car turned over (at least not whilst writing these lines!)

POLITICS - EGYPT has decided meanwhile not to replace their ambassador in Israel - but instead they will return us 37 suspicious figures who have been "traypsing" around the Nile Valley for some 8 days. (I wonder who they can be)!

One chaver who had quite a hectic Channuka was Benny Forster, our permanent replacement as Sadran Avodah. He certainly had a tough task filling all the empty places.

And speaking of the Forsters - we must congratulate young Ronen who was the designer and builder of the giant Sevivon (top) which was lit up at an impressive ceremony on the 1st night of Channuka.

Afterwards the young children performed in the Dining Room and this was followed by a festive buffet supper enjoyed by all (Was it?)

And now a special News Flash!! From the Factory - the month of November showed a record in Sales - **1 MILLION DOLLARS**. (i.e. 100,000,000 Shekel, or 1,000,000,000 Liro) And all this even before chaverim have been 'persuaded' or 'convinced' to join their ranks!

SPORT - Finally a football game at home - A large crowd of supporters gave up their Saturday afternoon snooze and went down to cheer our team. And what do you know - a miracle (it's Channuka remember) - the opposing team did not arrive, so we didn't lose!

Did anyone try in vain to make a phone call on Sunday afternoon/evening and Monday morning? Well no wonder you weren't able to get a line - the main cables were cut inadvertently by Bruce and his team who were putting down new water lines around the kibbutz. I hope that when re-connecting them they didn't get mixed up. (You might get an earfull of water!)

WELCOME HOME this week to: Norbert (from Kibbutz Ein Hachoreshe)
***** Gabi Potash (from Kibbutz Cabri)
Mrs. Ney (from England)
Orna Nemenoff (Liberated!)

A N D

BON VOYAGE this week to: Rene & Johnny Tene (in South Africa
***** visiting grandchildren)
5836 chickens (gone to the market)

It was heartwarming this week to see many families united - visiting sons and daughters with their parents and grandparents. I refer especially to families Ben Zvi and Cohen (Rene & Michael) .

An interesting fact - the children of today do not recognise the "MAFIA" of the 60's and 70's like - David Rifkind, Ami Ben-Zvi, Dani and Eitan Namali, Leor Schwartzman, Yoav Eder AND Rina Nathan, Ilana Cohen, Ora & Dina Ben Zvi.

I overheard a conversation between 2 young children -----

Child A: Who is that person?

Child B: That's not a person, that's a Ben Meshek!

Child A: What's his name?

Child B: Don't know but he's a sort of an uncle to Karin.

ME: (Who on earth is Karin???)

So - Can you guess who the person was - 10 Shekels to the first correct answer!

And finally - A very speedy recovery to Issy who is in Tel Hashomer; And Harry Bilgory in Zfat.

*** SHABBAT SHALOM ***

(translation - Naomi F.)

BIRTHDAYS

- 11.12 Ayana Eitam (grandchild Erenberg)
12.12 Gila Mader
Johnny Tene
Avital Ney
Etai Ben-Ze'ev
13.12 Efrayim Maayan
Danny Samberg
15.12 Tommy Amit
Itamar Eder
Ta'ir Cahana (grandchild Cohen)
16.12 Rene Cohen
Eddie Nemenoff
17.12 Rafi Scheyngezicht
Carmi Cina
Danny Kaplan

MAZAL -
TOV

ANNIVERSARIES

- 11.12 Dianne & Jerry Nymark
15.12 Anat & David Erenberg
16.12 Helen & Ivan Levin
Edna & Alec Collins